

ΙΩΝΑΣ

ΙΩΝΑΣ 1

- Ιων. 1,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων·
- Ιων. 1,1 Ο Κυριος ωμίλησε προς τον Ιωνάν, τον υιόν του Αμαθί, και του εἶπε.
- Ιων. 1,2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με.
- Ιων. 1,2 “Σηκω και πήγαινε εις την Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξε στους κατοίκους της, ὅτι κραυγαλέα η κακία των ἐφθασεν ἕως εις ἐμέ, και ἦλθε πλέον η στιγμή της καταστροφῆς των”.
- Ιων. 1,3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ’ αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου.
- Ιων. 1,3 Ο Ιωνάς δυσφορῶν δια την εντολήν, που ἔλαβε, εσηκώθη, δια να φύγη μακράν ἀπὸ την παρουσίαν του Κυρίου εις Θαρσίς. Κατέβη λοιπὸν εις Ἰόππην και ευρήκε πλοῖον ἐτοιμον να πλεύσῃ εις Θαρσίς. Εδωκε το ναῦλον του, εισήλθεν εις αὐτό, δια να ταξιδεύσῃ μὲ τους ἄλλους εις Θαρσίς και να φύγη μακράν ἀπὸ το πρόσωπον του Κυρίου.
- Ιων. 1,4 καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι.
- Ιων. 1,4 Ο Κυριος ὁμως εσηκωσεν ισχυρόν ἀνεμον εις την θάλασσαν, ἐγινε μεγάλη τρικυμία και το πλοῖον εκινδύνευε

να συντριβή από τα κύματα.

Ιων. 1,5 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ’ αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε.

Ιων. 1,5 Οἱ ναυτικοὶ ἐφοβήθησαν καὶ ὅλοι με μεγάλην φωνὴν προσηύχοντο ὁ καθένας στὸν Θεὸν τοῦ. Ἐριψαν εἰς τὴν θάλασσαν διάφορα ἀντικείμενα, διὰ νὰ ελαφρώσῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸ βάρος τῶν. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἐν τῷ μεταξύ εἶχε κατεβῆ στο ἀμπάρι τοῦ πλοίου, ἐκοιμάτο βαθέως καὶ ἐρροχάλιζε.

Ιων. 1,6 καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεὸν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

Ιων. 1,6 Ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ πιλότος καὶ τοῦ εἶπε· “τί σὺ ροχαλίζεις; Σηκώ ἐπάνω, παρακάλεῖ καὶ σὺ τὸν Θεὸν σου νὰ μᾶς σώσῃ καὶ νὰ μὴ χαθώμεν”.

Ιων. 1,7 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

Ιων. 1,7 Ἐπειδὴ ὁμῶς παρὰ τὰς προσευχὰς τῶν ἡ τρικυμία ἐξακολουθοῦσεν ἀπειλητικὴ, οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ναυτικοὶ εἶπαν ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον· “ελάτε νὰ βάλωμεν κλήρους καὶ νὰ μάθωμεν ἐξ αἰτίας τίνος μᾶς εὐρήκεν αὕτη ἡ ταλαιπωρία”. Ἐβαλαν, λοιπόν, κλήρους καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσεν στὸν Ἰωνᾶν.

Ιων. 1,8 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ τοῦ πορεύῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σὺ;

Ιων. 1,8 Οἱ ἄλλοι εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν· “εἰπέ μᾶς, ποιά εἶναι ἡ

αιτία, δια την οποίαν μας ευρήκεν η μεγάλη αυτή τρικυμία, ποιά είναι η εργασία σου; Από που έρχεσαι και που πηγαίνεις; Από ποίαν χώραν κατάγεσαι και εις ποίον λαόν ανήκεις;”

Ιων. 1,9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν.

Ιων. 1,9 Απήντησε προς αυτούς ο Ιωνάς και είπεν· “εγὼ εἶμαι δούλος του Κυρίου, σέβομαι και λατρεύω τον Κυριον και Θεόν του ουρανού αυτόν, ο οποίος εδημιούργησε την θάλασσαν και την ξηράν”.

Ιων. 1,10 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.

Ιων. 1,10 Οι άνθρωποι του πλοίου εφοβήθησαν πολύ και είπαν προς αυτόν· “διατί, λοιπόν, διέπραξες αυτήν την παρακοήν απέναντι του Κυρίου σου;” Διότι ὅλοι ἔμαθαν ὅτι ο Ιωνάς ἔφευγε μακράν από τον Κυριον, ὅπως ο ἴδιος εἶχεν ομολογήσει εις αυτούς.

Ιων. 1,11 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ’ ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.

Ιων. 1,11 Τότε εκείνοι του είπαν· “τι πρέπει τώρα να κάμωμεν εις σέ, δια να εξευμενισθῇ ο Θεός σου και σταματήση αυτή η θαλασσοταραχή, η εναντίον μας;” Διότι η τρικυμία ἐγένετο ολοένα αγριωτέρα και ἐδυνάμωνε συνεχῶς περισσότερον εις φοβερόν κλύδωνα.

Ιων. 1,12 καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ’ ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι’ ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὔτος ἐφ’ ὑμᾶς ἐστι.

- Ιων. 1,12 Είπε τότε προς αυτούς ο Ιωνάς· “πάρτε με και ρίψατέ με εις την θάλασσαν και θα γαληνεύση η τρικυμία. Διότι εγώ είδα και επείσθην, ότι εξ αιτίας μου εξέσπασεν εναντίον σας η μεγάλη αυτή τρικυμία”.
- Ιων. 1,13 καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ’ αὐτούς.
- Ιων. 1,13 Οι ναυτικοὶ κατέβαλον μεγάλας προσπάθειας να επιστρέψουν κάπου και προσορμισθoύν προς την ξηράν. Αλλά δεν ημπούρεσαν, διότι η τρικυμία ολοένα εμεγάλωνε και τεράστια κύματα εξηγείροντο εναντίον των.
- Ιων. 1,14 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ’ ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας.
- Ιων. 1,14 Οι ναυτικοὶ ἐκραξαν με θερμὴν προσευχὴν προς τον Κυριον και εἶπαν· “κατ’ ουδένα λόγον και τρόπον, Κυριε, δεν πρέπει να χαθώμεν ὅλοι εξ αιτίας του ενός τούτου ἀνθρώπου. Και μη θελήσης να μας τιμωρήσης ως χύνοντας αἷμα αθῶον, επειδὴ θα ρίψωμεν αὐτόν εις την θάλασσαν, διότι συ, Κυριε, ὅπως ηθέλησες ἐτσι και ἐκαμες”.
- Ιων. 1,15 καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς.
- Ιων. 1,15 Επήραν τότε τον Ιωνάν και τον ἔρριψαν εις την θάλασσαν. Αμέσως δε εσταμάτησεν η τρικυμία ἀπὸ την θάλασσαν.
- Ιων. 1,16 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ἠύξαντο τὰς εὐχάς.
- Ιων. 1,16 Οι ἄνδρες, που υπήρχαν στο πλοῖον, κατελήφθησαν ἀπὸ μεγάλον φόβον ἀέναντι του Κυρίου, προσέφεραν θυσίαν στον Κυριον και ἐκαμαν διάφορα τάματα.

ΙΩΝΑΣ 2

- Ιων. 2,1 Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
- Ιων. 2,1 Ο Κύριος διέταξε τότε ἓνα μεγάλο θαλάσσιον κήτος να καταπιῇ τὸν Ἰωνάν. Καὶ ὁ Ἰωνᾶς ευρέθη τότε καὶ ἐμεινεν εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας,
- Ιων. 2,2 καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους
- Ιων. 2,2 Προσηυχήθη δε ὁ Ἰωνᾶς πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους
- Ιων. 2,3 καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.
- Ιων. 2,3 καὶ εἶπεν· “ἐν τῇ θλίψει μου ἐβόησα πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μου καὶ ἤκουσε τὴν προσευχήν μου. Ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ᾄδου, ὅπου ευρισκόμεν, συ, Κυριε, ἤκουσες καὶ ἐδέχθης τὴν μεγαλόφωνον προσευχήν μου.
- Ιων. 2,4 ἀπὲρρίψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ’ ἐμὲ διῆλθον.
- Ιων. 2,4 Σὺ με ἐρριψες εἰς τὰς πλέον βαθείας περιοχὰς τῆς θαλάσσης. Ρεύματα πολλὰ με περιεκύκλωσαν, μεγάλα τὰ κύματά σου ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἐπάνω μου.
- Ιων. 2,5 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;
- Ιων. 2,5 Καὶ ἐγὼ τότε, συναισθανόμενος τὸ σφάλμα μου, εἶπα κατατρομαγμένος· Ἐχω, λοιπὸν, απορριφθῆ μακρὰν ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ. Αραγε θὰ ἀξιωθῶ νὰ ἴδω ἄλλην μίαν φοράν τὸν ἅγιόν σου ναόν;
- Ιων. 2,6 περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με

	έσχάτη, ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων.
Ιων. 2,6	Ολόγυρά μου απειλητικά κατὰ της ζωῆς μου περιεχύθησαν τα ὕδατα της θαλάσσης. Μέγας ὠκεανὸς με ἔχει κυκλώσει. Η κεφαλή μου εβυθίσθη εἰς σχισμὰς υποθαλασσίων ὀρέων.
Ιων. 2,7	κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεὸς μου.
Ιων. 2,7	Κατέβηκα εἰς τα κατώτερα μέρη της γῆς, τα αἰώνια κλειδιά της με κρατοῦν τώρα ὑπὸ την κατοχὴν των. Ω Κυριε, ας ἀπαλλαγῇ τώρα ἀπὸ αὐτὸν τον κίνδυνον της φθορᾶς ἡ ζωὴ μου καὶ ας ἐπανέλθω ἐνώπιόν σου ευπειθὴς καὶ ὑπάκουος.
Ιων. 2,8	ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου.
Ιων. 2,8	Τώρα, που φεύγει πλέον ἀπὸ ἐμέ ἡ ψυχὴ μου καὶ σβῆνει ἡ ζωὴ μου, ἐνεθυμήθην τον Κυριον. Εἶθε νὰ φθάσῃ ἡ προσευχή μου πρὸς σε στον ἅγιόν σου ναόν.
Ιων. 2,9	φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον.
Ιων. 2,9	Ὅσοι τιμούν καὶ προσκυνοῦν τα μάταια καὶ ψευδῆ εἰδωλα, ἐγκαταλείπουν καὶ χάνουν τὸ ἔλεος του Κυρίου.
Ιων. 2,10	ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἡὔξামην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.
Ιων. 2,10	Εγὼ ὁμως με φωνὴν αἰνων καὶ δοξολογίας θα προσφέρω εἰς σε θυσίαν. Θα προσφέρω πρὸς σε τον Κυριον μου, ὅσα ἔχω τάξει, δια νὰ μου στείλῃς σωτηρίαν”.
Ιων. 2,11	Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηρὰν.
Ιων. 2,11	Ὁ Κυριος διέταξε τὸ θαλάσσιον κῆτος καὶ ἐβγαλε τον Ἰωνάν εἰς τὴν ξηρὰν.

ΙΩΝΑΣ 3

- Ιων. 3,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων·
- Ιων. 3,1 Ο Κυριος ωμίλησε δια δευτέραν φοράν στον Ιωνάν και του εἶπε·
- Ιων. 3,2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε.
- Ιων. 3,2 “Σηκω και πήγαινε εις την Νινευή, την μεγάλην αυτήν πόλιν, και κήρυξε εις αυτήν το ίδιο μήνυμα, το οποίον εγώ προηγουμένως εἶχα εἶπει προς σέ”.
- Ιων. 3,3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὥσει πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν.
- Ιων. 3,3 Η Νινευή ἦτο πόλις μεγάλη ενώπιον του Θεοῦ. Τρεις ημέραι εχρειάζοντο, δια να την διασχίση κανεῖς.
- Ιων. 3,4 καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὥσει πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.
- Ιων. 3,4 Ο Ιωνᾶς εισηλθεν εις την πόλιν και ἤρχισε το ἔργον του. Περιήλθεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν την πόλιν και ἐκήρυττε λέγων· “τρεις ἀκόμη ἡμέραι και η Νινευή θα καταστραφῇ”.
- Ιων. 3,5 καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.
- Ιων. 3,5 Ολοι οι κάτοικοι της Νινευή ἐπίστευσαν εις τον Θεόν και στο μήνυμά του. Δια κήρυκος δε ανήγγειλαν γενικὴν νηστείαν, εφόρεσαν σάκκους ως ενδύματα εις ἐνδειξιν του πένθους της μετανοίας των, ἀπὸ τον μικρόν ἕως τον μέγαν.

- Ιων. 3,6 καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευή, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ’ ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.
- Ιων. 3,6 Το γεγονός περιήλθεν εἰς γνώσιν τοῦ βασιλέως τῆς Νινευή. Ἠγέρθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ θρόνου του, ἀφῆρεσε τὴν βασιλικὴν στολὴν ἀπὸ ἐπάνω του, ἐφόρεσεν ἓνα ἑνδυμα σάκκινον εἰς ἐνδειξὴν μετανοίας καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς στάκτην.
- Ιων. 3,7 καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.
- Ιων. 3,7 Δια κήρυκος δὲ ἐγνωστοποιήθη καὶ ἐλέχθη εἰς τὴν Νινευὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.
“Ἄνθρωποι καὶ βόϊδια καὶ πρόβατα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα ἅς μὴ γευθούν τροφήν, ἅς μὴ βοσκήσουν, ἅς μὴ πίουν νερό”.
- Ιων. 3,8 καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες·
- Ιων. 3,8 Οἱ ἄνθρωποι περιεβλήθησαν σάκκινα ἐνδύματα, ἐφόρεσαν ἴδια ἐνδύματα εἰς τὰ κτήνη τῶν καὶ με μεγάλην φωνὴν ἀπηύθυναν ἐκτενὴ μετὰ πίστεως προσευχὴν πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοῦς μετενόησε καὶ ἐπεστράφη ἀπὸ τοῦ αμαρτωλοῦ τρόπου τῆς ζωῆς του καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας διέπραττον αἱ χεῖρες τῶν καὶ ἔλεγον·
- Ιων. 3,9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἀποστρέψῃ ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;
- Ιων. 3,9 “ποιὸς γνωρίζει, μήπως ὁ Θεὸς ἀλλάξῃ γνώμην καὶ ἀπομακρύνῃ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν του, ὥστε νὰ μὴ καταστραφώμεν”!

Ιων. 3,10 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣν ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.

Ιων. 3,10 Ο Θεός είδε τα έργα αὐτῶν και την ειλικρινή των μετάνοιαν, ὅτι δηλαδή επήραν την απόφασιν και απεμακρύνθησαν ἀπὸ τοὺς αμαρτωλὸς δρόμους της ζωῆς των, και ἥλλαξεν ο Θεός απόφασιν δια την τιμωρίαν, την οποίαν εἶχεν αναγγεῖλει ὅτι θα αποστείλῃ εναντίον των, και δεν την επραγματοποίησε.

ΙΩΝΑΣ 4

Ιων. 4,1 Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην καὶ συνεχύθη,
Ιων. 4,1 Ο Ἰωνᾶς ἐλυπήθη παρά πολὺ, ἀνεστατώθη ὁλόκληρος.
Ιων. 4,2 καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

Ιων. 4,2 Προσηυχήθη δε προς τον Κυριον παραπονούμενος και εἶπεν· “ὦ Κυριε, αυτοί δεν είναι οι λόγοι, δια τους οποίους, ὅταν ἐγὼ ἤμουν εἰς την χώραν μου, και δεν ἤθελα να σε υπακούσω; Δια τοῦτο επήρα την απόφασιν να φύγω εἰς Θαρσίς, διότι εγνώριζα ὅτι συ εἶσαι ἐλεήμων και οἰκτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοεῖς προκειμένου να επιβάλῃς τιμωρίας στους ανθρώπους δια τας κακίας των.

Ιων. 4,3 καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με.

Ιων. 4,3 Και τώρα, Κυριε, πάρε πλέον την ζωήν μου, διότι δι' ἐμέ προτιμότερον εἶναι να αποθάνω παρά να ζῶ”.

Ιων. 4,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ;

- Ιων. 4,4 Ο Κυριος απήντησε προς τον Ιωνάν· “τόσον πολύ λοιπόν έχεις λυπηθή συ;”
- Ιων. 4,5 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει.
- Ιων. 4,5 Ο Ιωνᾶς εβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν, τὴν Νινευή, ἐκάθισεν εἰς ἓνα λόφον ἀπέναντι ἀπὸ τὴν πόλιν. Εκκεῖ κατεσκεύασε δια τὸν εαυτὸν τοῦ μίαν καλύβην καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω ἀπὸ αὐτὴν, ἕως ὅτου ἴδῃ τι ἐπὶ τέλους θα συμβῇ εἰς τὴν πόλιν.
- Ιων. 4,6 καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.
- Ιων. 4,6 Ο δε Κυριος διέταξε μίαν κολοκύνθην νὰ φυτρώσῃ· καὶ αὐτὴ ἐφύτρωσεν ἀμέσως, ἐμεγάλωσεν, ἀνέβη ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ιωνᾶ, ὥστε νὰ κρατῇ σκιαν ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ καὶ νὰ τὸν προφυλάσῃ ἀπὸ το καῦμα τῶν ἡλιακῶν ακτίνων. Ο Ιωνᾶς ἐχάρη χαρὰν μεγάλην δια τὴν κολοκύνθη.
- Ιων. 4,7 καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ ἀπεξηράνθη.
- Ιων. 4,7 Τὴν πρωτὴν τῆς ἐπομένης ἡμέρας διέταξεν ὁ Θεὸς ἓνα σκώληκα καὶ κατέφαγεν εἰς τὴν ρίζαν τὴν κολοκύνθη, καὶ αὐτὴ ἐξηράνθη.
- Ιων. 4,8 καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε καὶ ἐπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.
- Ιων. 4,8 Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, διέταξεν ὁ Θεὸς νὰ πνεύσῃ

ένας πολύ καυστικός άνεμος. Αι ηλιακαί ακτίνες εκτύπησαν την κεφαλὴν του Ιωνά, ωλιγοψύχησεν ο Ιωνάς, έχασε το θάρρος δια την ζώην του και εἶπε· “προτιμότερον εἶναι δι' ἐμέ να αποθάνω παρά να ζῶ”.

Ιων. 4,9 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου.

Ιων. 4,9 Εἶπε τότε ο Θεός προς τον Ιωνάν· “πράγματι, τόσον πολὺ συ ελυπήθης δια την κολοκύνθην;” Ο Ιωνάς απήντησε· “πάρα πολὺ ἔχω λυπηθῆ μέχρι θανάτου”.

Ιων. 4,10 καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ’ αὐτήν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἥ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο.

Ιων. 4,10 Ο Κυριος του εἶπε· “συ ελυπήθης δια μίαν κολοκύνθην, δια την οποιάν δεν εκοπίασες και την οποιάν δεν ἐθρεψες. Αυτὴ ἐφύτρωσε μίαν νύκτα και την ἄλλην νύκτα ἐχάθη.

Ιων. 4,11 ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ;

Ιων. 4,11 Εγὼ δεν ἐπρεπε να λυπηθῶ δια την μεγάλην πόλιν την Νινευή, εις την οποιάν, ἐκτος των ωρίμων κατὰ την ηλικίαν ἀνθρώπων, κατοικοῦν και περισσότερα ἀπὸ εκατὸν εἴκοσι χιλιάδες νήπια, που δεν μποροῦν να διακρίνουν το δεξιὸ των χέρι ἀπὸ το ἀριστερόν των, ὅπως ἐπίσης και ζῶα πολλὰ;”